

Danielin kirja - sataseitsemänkymmentäyksi

Geopoliittinen shakki: Vatikaani, kommunismi ja pyrkimys maailmanherruuteen

Jeff Pippenger

2024-04-01

Kirjan **The Keys of This Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West** kirjoitti Malachi Martin, ja se julkaistiin ensimmäisen kerran vuonna 1990. Martin tarkastelee paavi Johannes Paavali II:n roolia maailmanpolitiikkaa ja diplomatiaa muovanneena hahmona 1900-luvun jälkipuoliskolla. Hän käsittelee paavin osuutta kommunismin romahtamisessa Itä-Euroopassa. Kirja esittää katolisen näkökulman niihin tapahtumakulkujen voimiin, jotka saattoivat Danielin 11. luvun neljänneksen jakeen täyttymykseen lopun aikana vuonna 1989.

Martin analysoi Neuvostoliiton sisäistä dynamiikkaa Mihail Gorbatšovin johdolla keskittyen erityisesti Gorbatšovin ”glasnostin” (avoimuuden) ja ”perestroikan” (uudelleenjärjestelyn) politiikkaan. Hän käsittelee Neuvostoliiton kohtaamia haasteita ja Gorbatšovin pyrkimyksiä uudistaa kommunistista järjestelmää. Hän tarkastelee geopoliittisia jännitteitä ja valtataisteluja Neuvostoliiton (etelän kuningas — lohikäärme), katolisen kirkon (pohjoisen kuningas — peto) ja sen, mitä hän kutsuu kapitalistiseksi länneksi (pohjoisen kuninkaan sijaissotajoukko — väärä profeetta), välillä. Hän käsittelee niitä ideologisia ristiriitoja, vakoilua ja peiteoperaatioita, jotka olivat ominaisia kylmän sodan aikakaudelle, ja tarkastelee eri toimijoiden pyrkimyksiä muovata maailman tulevaisuutta.

Martin korostaa katolilaisuuden merkitystä voimana maailmanpolitiikassa ja diplomatiassa. Hän väittää, että katolinen kirkko paavi Johannes Paavali II:n johdolla oli ratkaisevassa asemassa historian kulun muovaamisessa tänä ajanjaksona ja kylmän sodan lopputulokseen vaikuttamisessa. Hän asettaa Johannes Paavalin vaikutuksen Fatimassa, Portugalissa, tapahtuneiden mariaanisten ilmestysten yhteyteen ja tuo esiin Fatiman vaikutuksen maailmanlaajuisiin tapahtumiin sekä katolisen kirkon roolin historian kulun muovaamisessa. Martin esittää, että Fatiman tapahtumilla on merkittäviä profeettallisia ja geopoliittisia ulottuvuuksia, erityisesti kylmän sodan aikakauden yhteydessä.

Martin tarkastelee Fatiman kolmea salaisuutta, jotka Neitsyt Marian väitetään paljastaneen kolmelle nuorelle paimenlapselle Fatimassa vuonna 1917. Hän esittää, että kolmas salaisuus, jonka Vatikaani aluksi piti salassa ja joka paljastettiin vasta vuonna 2000, sisälsi apokalyptisia varoituksia katolisen kirkon ja maailman tulevaisuudesta. Martin väittää, että Fatiman tapahtumilla, mukaan lukien ilmestykset ja Neitsyt Marian välittämät sanomat, oli merkittäviä vaikutuksia maailmanpolitiikkaan sekä kommunismin ja kapitalismin väliseen kamppailuun kylmän sodan aikakaudella.

Martin korostaa paavi Johannes Paavali II:n roolia keskeisenä hahmona Fatiman profetioiden täyttymyksessä. Hän esittää, että Johannes Paavali II piti itseään Fatiman kolmannessa salaisuudessa mainittuna ”valkopukuisena piispana” ja että hän näki paaviutensa tehtävänä kohdata pahan voimat sekä edistää hengellistä uudistumista katolisessa kirkossa ja yhteiskunnassa laajemmin.

Martin esittää, että Fátiman sanomat korostivat hengellisen sodankäynnin merkitystä ja Katolisen kirkon tarvetta kohdata pahan voimat sekä kirkon sisällä että sen ulkopuolella. Hän väittää, että Fátiman tapahtumat tarjosivat hengellisen ja moraalisen viitekehyksen nykymaailmassa ihmiskuntaa kohtaavien haasteiden ymmärtämiseksi ja niihin vastaamiseksi. Fátiman sanomat edustavat saatanallista sanomaa, joka ehdollistaa katolilaisuuden hyväksymään Saatanan Kristuksena, kun hän ”esiintyy” Kristuksena pian tulevan sunnuntain yhteydessä.

”Saatanan tekee ihmeitä pettääkseen ne, jotka asuvat maan päällä. Spiritismi tekee työnsä saattamalla kuolleet näyttäytymään elävinä. Ne uskonnolliset yhteisöt, jotka kieltäytyvät kuulemasta Jumalan varoitussanomaa, joutuvat voimakkaan eksytyksen valtaan ja yhtyvät maalliseen valtaan vainotakseen pyhiä. Protestantiset kirkot yhtyvät paavilliseen valtaan vainotessaan Jumalan käskyt pitävää kansaa. Tämä on se valta, joka muodostaa suuren vainojärjestelmän ja harjoittaa hengellistä tyranniaa ihmisten omientuntojen yli.”

”Sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme.” Vaikka ihmiset tunnustautuvat Jumalan Karitsan seuraajiksi, he täytyvät lohikäärmeen hengellä. He tunnustavat olevansa sävyisiä ja nöyriä, mutta he puhuvat ja säätävät lakeja Saatanan hengessä osoittaen teoillaan, että he ovat vastakohta sille, miksi tunnustautuvat. Tämä karitsankaltainen valta liittyy lohikäärmeen kanssa sotimaan niitä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen Kristuksen todistus. Ja Saatanan yhtyy protestanttien ja paavilaisten kanssa toimien heidän kanssaan yhdessä tämän maailman jumalana ja määräten ihmisille ikään kuin he olisivat hänen valtakuntansa alamaisia, käsiteltäviä, hallittavia ja johdettavia hänen mielensä mukaan.

”Jos ihmiset eivät suostu polkemaan jalkoihinsa Jumalan käskyjä, lohikäärmeen henki paljastuu. Heidät vangitaan, viedään neuvostojen eteen ja sakotetaan. ’Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa’ [Ilmestys 13:16]. ’Ja sille annettiin valta antaa henki pedon kuvalle, niin että pedon kuva sekä puhuisi että saisi aikaan sen, että ne, jotka eivät kumartaisi pedon kuvaa, tapettaisiin’ [jae 15]. Näin Saatanan anastaa Jehovan oikeudet. Synnin ihminen istuu Jumalan paikalla, julistaen olevansa Jumala ja toimien Jumalan yläpuolella.” Manuscript Releases, osa 14, 162.

Antikristus on sekä Rooman paavin että saatanan vertauskuva, sillä Rooman paavi on saatanan maallinen edustaja. ”Näin saatanan anastaa Jehovan etuoikeudet. Synnin ihminen istuu Jumalan istuimella, julistaen itse olevansa Jumala ja toimien Jumalan yläpuolella.” Saatanan aikoo saadessaan vallan hallintaansa niin täydellisesti valvoa maailmaa, että hän määrää ”ihmisille ikään kuin he olisivat hänen valtakuntansa alamaisia, joita käsitellään, hallitaan ja pidetään vallassa hänen mielensä mukaan”. Voidakseen hallita uskonnolliselta valtaistuimelta hän loi katolisen

kirkon, ja voidakseen hallita poliittiselta valtaistuimelta hän loi Yhdistyneet Kansakunnat.

”Tämä pakanuuden ja kristinuskon välinen kompromissi johti siihen, että kehittyi profetiassa ennustettu ’synnin ihminen’, joka asettuu Jumalaa vastaan ja korottaa itsensä yli Jumalan. Tuo jättäjäismäinen väärän uskonnon järjestelmä on saatanallisen voiman mestariteos — muistomerkki hänen pyrkimyksistään asettaa itsensä valtaistuimelle hallitsemaan maata oman tahtonsa mukaan.” Suuri taistelu, 50.

Fatiman ihme ja sen saatanallinen profetia on se, mitä Saatana on käyttänyt valmistaakseen profeettallisen näyttämön, joka mahdollistaa katolisuuden luovuttavan kirkkonsa nopeasti hänen hallintaansa, kun hän ilmestyy ja esiintyy Kristuksena. Hänen Kristuksen jäljittelynsä alkaa pian tulevan sunnuntain yhteydessä, jota edustavat Danielin kirjan yhdestoista luku, jakeet kuusitoista, kaksikymmentäkaksi, kolmekymmentäyksi ja neljäkymmentäyksi.

”Säädöksellä, jolla pannaan täytäntöön paaviuden asettaminen Jumalan lain vastaisesti, kansakuntamme katkaisee itsensä täysin vanhurskaudesta. Kun protestantismi ojentaa kätensä kuilun yli tarttuakseen roomalaisen vallan käteen, kun se kurottautuu syvyyden yli lyödäkseen kättä spiritualismin kanssa, kun tämän kolminkertaisen liiton vaikutuksesta maamme hylkää jokaisen perustuslakinsa periaatteen protestanttisena ja tasavaltalaisena hallituksena ja ryhtyy edistämään paavillisia valheita ja harhakuvitelmia, silloin voimme tietää, että Saatanan ihmeellisen toiminnan aika on tullut ja että loppu on lähellä.” Testimonies, osa 5, 451.

Yhdysvalloissa säädetyn sunnuntain yhteydessä ”on tullut aika saatanan ihmeelliselle toiminnalle”. Ilmestyskirjan 13. luvun jakeessa 11 Yhdysvallat ”puhuu” lohikäärmeen tavoin, ja sitten jakeessa 13, joka yksinkertaisesti osoittaa, mitä tapahtuu, kun Yhdysvallat ”puhuu” säätämällä sunnuntain, saatana näyttää kutsuvan tulta alas taivaasta.

”Jumalan palvelijat, joiden kasvot loistavat ja säteilevät pyhää vihkiytymistä, kiiruhtavat paikasta toiseen julistaakseen taivaasta tullutta sanomaa. Tuhansien äänien kautta, kaikkialla maan päällä, annetaan varoitus. Ihmeitä tapahtuu, sairaita parannetaan, ja merkkejä ja ihmeitä seuraa uskovia. Saatana myös toimii valheen ihmeillä, saaden jopa tulen lankeamaan taivaasta ihmisten nähden. Ilmestys 13:13. Näin maan asukkaat johdetaan ottamaan kantansa.” Suuri taistelu, 611, 612.

Fátiman sanomat vahvistettiin ihmeellä, josta todistivat myös ateistisen hallituksen sanomalehdet, jotka olivat saapuneet paikalle kumotakseen väitteet niin sanotun Neitsyt Marian ilmestymisestä kolmelle lapselle kuukauden kolmantenatoista päivänä toukokuusta aina ihmeeseen saakka 13. lokakuuta 1917. Jokainen ateistinen uutisorganisaatio, joka oli Fátimassa ihmeen aikana, vahvisti tapahtuman. Se oli todellinen ihme (Saatanan).

Kuten Malachi Martin toi esiin kirjassaan, paavi Johannes Paavali II:ta johti hänen hartautensa Fatiman Mariaa kohtaan. Fatiman salainen profetia, jota ei paljastettu ennen vuotta 2000, oli tietenkin saatanallinen profetia, mutta viimeisinä päivinä Jeesus toistaa ensimmäiset päivät. Raamatun vanhin kirja, ensimmäinen kirja, jonka Mooses kirjoitti, on Jobin kirja, ja se osoittaa, että Job, joka edustaa niitä sataa neljääkymmentäneljää tuhatta, sillä kaikki profetiat täyttyvät kaikkein täydellisimmin viimeisinä päivinä. Saatanan sallitaan Jobin kertomuksessa tuoda

kuolemaa ja hävitystä Jobin päälle Jobin koettelemisen tarkoituksessa. Ne ihmeet, jotka Saatanan sallitaan tehdä viimeisinä päivinä, ovat todellisia ihmeitä. Ne ovat saatanallisia ihmeitä, mutta Jumala on sallinut Saatanan toteuttaa kruunaavan tekonsa samasta syystä, josta hän salli Saatanan koetella Jobia.

Monet pyrkivät selittämään spiritistisiä ilmiöitä pitämällä niitä kokonaan meedion petoksen ja silmänkääntötempujen tuloksena. Mutta vaikka onkin totta, että huijauksen aikaansaamia ilmiöitä on usein esitetty aitoina ilmestyksinä, on nähty myös huomattavia yliluonnollisen voiman osoituksia. Salaperäinen koputus, josta moderni spiritualismi sai alkunsa, ei ollut ihmisten petoksen eikä viekkouden seurausta, vaan pahojen enkelien välitöntä toimintaa; näin ne toivat esiin yhden menestyksellisimmistä sieluja turmelevista harhaluuloista. Monet joutuvat ansaan uskoessaan, että spiritualismi on vain inhimillistä petosta; kun he joutuvat kasvotusten sellaisten ilmiöiden kanssa, joita heidän on pakko pitää yliluonnollisina, heidät petetään, ja heidät johdetaan pitämään niitä Jumalan suurena voimana.

”Nämä henkilöt sivuuttavat Raamatun todistuksen niistä ihmeistä, joita Saatanan ja hänen välikappaleensa tekevät. Saatanallisen avun avulla faraon tietäjät kykenivät jäljittelemään Jumalan työtä. Paavali todistaa, että ennen Kristuksen toista tulemusta ilmenee samankaltaisia saatanaisen voiman ilmentymiä. Herran tulemusta on edeltävä ’saatanan vaikutus kaikella voimalla ja merkeillä ja valheen ihmeillä ja kaikella vääryyden eksytyksellä’. 2.

Tessalonikalaiskirje 2:9, 10. Ja apostoli Johannes, kuvatessaan sitä ihmeitä tekevää voimaa, joka ilmenee viimeisinä päivinä, julistaa: ’Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin lankeamaan taivaasta maahan ihmisten nähden, ja eksyttää maan päällä asuvat niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä.’ Ilmestys 13:13, 14. Tässä ei ennusteta pelkkiä petoksia. Ihmiset joutuvat niiden ihmeiden pettäminä harhaan, joita Saatanan välikappaleilla on valta tehdä, eivät niiden, joita ne vain teeskentelevät tekevänsä.” Suuri taistelu, 553.

Fatiman sanomat esitetään Malachi Martinin kirjassa katolilaisuuden profeetallisena rakenteena viimeisinä päivinä suhteessa kirkon sisäiseen taisteluun, joka voidaan kuvata joko hyvän paavin ja pahan paavin välisenä vastakkainasetteluna tai konservatiivisen paavin ja liberaalin paavin välisenä vastakkainasetteluna. Konservatiivinen paavi, ja Martinin ihmeen tulkinnan mukaan hyvä paavi, perustaa käsityksensä ensimmäiseen Vatikaanin kirkolliskokoukseen, joka tunnetaan myös nimellä Vatikaani I ja joka pidettiin 8. joulukuuta 1869 – 20. heinäkuuta 1870, paavi Pius IX:n koollekutsumana, keskittyen ensisijaisesti paavin erehtymättömyyden dogmin määrittelyyn sekä erilaisten katolista kirkkoa tuolloin kohdanneiden teologisten ja opillisten kysymysten käsittelyyn. Toinen Vatikaanin kirkolliskokous, joka tunnetaan yleisesti nimellä Vatikaani II, pidettiin paljon myöhemmin, 11. lokakuuta 1962 – 8. joulukuuta 1965. Sen kutsui koolle paavi Johannes XXIII, ja sitä jatkoi paavi Paavali VI Johannes XXIII:n kuoleman jälkeen.

Katolilaisuuden viimeiset päivät, kuten Martin asian ilmaisi, määrittävät taistelun Rooman kirkon erehtymättömyyden ja ensisijaisuuden välillä sellaisina kuin ne esitettiin Vatikaanin ensimmäisessä kirkolliskokouksessa, vastakohtanaan liberalismi, joka on tällä hetkellä nähtävillä Franciscuksen, ”hereillä olevan paavin”, toiminnassa ja jota edustavat Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen asiakirjat. Martin esittää, että kamppailun kuluessa näiden kahden kirkon hallintaa koskevan lähestymistavan välillä puhkeaa kolmas maailmansota, ja Jeesus palaa,

laskeutuu maan päälle, asettaa siunauksensa hyvän paavin ylle ja ottaa katolisen kirkon valtaistuimen.

Danielin yhdestoista luvun jakeissa kolmetoista–viisitoista historia, joka välittömästi edeltää kuudennentoista jakeen sunnuntailakia, kuvaa välityssotien kolmatta ja viimeistä taistelua. Se on taistelu, joka seuraa Putinin voittoa jakeissa yksitoista ja kaksitoista, mutta noiden kolmen jakeen keskellä neljästoista jae osoittaa, milloin katolisuus astuu viimeisten päivien historiaan.

Jesajan mukaan Rooman portto unohdetaan Raamatun profetian kuudennen valtakunnan vertauskuvallisen seitsemänkymmenvuotisen hallituskauden aikana. Ensimmäisellä kerralla, kun paavius asetettiin valtaistuimelle maan päällä vuonna 538, sen valtaistuimelle asettamista edeltänyt tienviitta oli Justinianuksen säädös vuonna 533.

Justinianuksen asetusta ympäröivä historia osoittaa, että Justinianus pyrki lujittamaan valtansa valtakunnassaan tekemällä lopun uskonnollisesta kiistasta, joka oli aiheuttanut levottomuutta valtakunnassa. Tuo kiista koski sitä, oliko idässä Konstantinopolin kirkko vai lännessä Rooman kirkko niin sanotun kristillisen kirkon pää. Jakeessa kolmetoista Yhdysvaltojen viimeinen presidentti joutuu kohtaamaan kiistan, joka pakottaa hänet rinnastumaan Justinianuksen historiaan ja julistamaan, että katolinen kirkko on kirkkojen pää ja harhaoppisten ojentaja, voidakseen varmistaa tarvittavan poliittisen tuen valtansa lujittamiseksi.

Meidän ei tule panna mitään luottamusta Fatiman saatanallisiin ennustuksiin, vaan meidän velvollisuutenamme on nähdä se, mikä on ilmoitettu Jumalan Sanassa. Kahdennenkymmenennen vuosisadan alussa maan pedon molemmat sarvet astuivat kolmanteen sukupolveensa, joka on kompromissin sukupolvi. Republikaaninen sarvi luovutti rahoitusjärjestelmänsä maailman pankkiireille, jotka johtavat alkuperänsä Punaisen Kilven huoneeseen, Rothscheideihin, sekä sen salaperäiseen yhteyteen Illuminatiin, vapaamuurariuteen, salaseuroihin ja jesuiittajärjestöön. Sisär White varoittaa suoraan näistä tahoista. Saman ajanjakson kuluessa laodikealainen adventismi protestanttisena sarvena luovutti koulutus- ja uskonnolliset laitoksensa maailman hallittaviksi.

Juuri tuona ajanjaksona etelän nykyinen kuningas aloittaa historiansa Venäjän vallankumouksesta, ja pohjoisen nykyinen kuningas aloittaa historiansa Fatiman ihmeestä. Kuten Malachi Martin korostaa kirjassaan, hyvän ja pahan paavin välisen sisäisen kamppailun lisäksi Fatiman sanomat osoittivat katolilaisuuden taistelun ateismia vastaan yleisesti, mutta tarkemmin sanottuna Venäjän ateismia vastaan. Salaisuus, jonka perusteella paavin tuli toimia vuonna 1917, sisälsi (saatanallisen) lupauksen, että jos paavi kutsuisi koolle konklaavin ja vihkisi Venäjän Neitsyt Marialle, toista maailmansotaa ei tulisi. Siinä myös osoitettiin, että jos paavi kieltäytyisi, Venäjä levittäisi filosofiaansa laajalti, ja silloin syttyisi toinen maailmansota.

Toinen maailmansota sisälsi katolilaisuuden sodan Venäjän kommunismia vastaan. Katolilaisuuden sijaissotajoukko tuossa sodassa oli natsi-Saksa. Paavinvalta käyttää aina sijaissotajoukkoja. Vuonna 1933 katolinen kirkko allekirjoitti kardinaali Pacellin työn kautta Adolf Hitlerin kanssa konkordatin, joka mahdollisti Hitlerin vallanoton Saksassa, ja Hitlerin oman todistuksen mukaan juuri tuo sopimus (konkordaatti) mahdollisti hänelle juutalaiskysymyksen ratkaisemisen. Natsit olivat paavinvallan sijaissotajoukko ateistista Venäjää vastaan toisessa

maailmansodassa, ja sijaissotien toisessa taistelussa, jota nyt toteutetaan Ukrainassa, se pannaan toimeen toisen natsimielisen sijaissotajoukon kautta.

Jatkamme tätä tutkielmaa seuraavassa artikkelissa.

”Kahden suuren erehdyksen, sielun kuolemattomuuden ja sunnuntain pyhyyden, kautta Saatana saattaa ihmiset petostensa alaisiksi. Edellinen luo perustan spiritualismille, jälkimmäinen taas synnyttää myötämielisen siteen Roomaan. Yhdysvaltain protestantit ovat eturintamassa ojentamassa kätensä kuilun yli tarttuakseen spiritualismin käteen; he kurottautuvat yli syvyyden lyödäkseen kättä Rooman vallan kanssa; ja tämän kolminkertaisen liiton vaikutuksen alaisena tämä maa seuraa Rooman jälkiä polkiessaan omantunnon oikeuksia.”

”Kun spiritualismi yhä tarkemmin jäljittelee aikamme nimellistä kristillisyyttä, sillä on suurempi voima pettää ja kietoa ansaan. Saatana itse kääntyy nykyaikaisen järjestyksen mukaisesti. Hän esiintyy valkeuden enkelin hahmossa. Spiritualismin välityksellä tehdään ihmeitä, sairaita parannetaan, ja suoritetaan monia kiistattomia ihmetekoja. Ja koska henget tunnustavat uskovansa Raamattuun ja osoittavat kunnioitusta kirkon laitoksia kohtaan, heidän työnsä hyväksytään jumalallisen voiman ilmentymänä.

”Tunnustuksellisten kristittyjen ja jumalattomien välinen erotuslinja on nyt tuskin havaittavissa. Seurakunnan jäsenet rakastavat sitä, mitä maailma rakastaa, ja ovat valmiit liittymään heidän joukkoonsa, ja Saatana päättää yhdistää heidät yhdeksi ruumiiksi ja siten vahvistaa asiaansa vetämällä kaikki spiritismin riveihin. Paavilaiset, jotka kerskaavat ihmeillä tosi kirkon varmana merkinä, joutuvat helposti tämän ihmeitä tekevän voiman pettäviksi; ja protestantit, heitettyään pois totuuden kilven, eksytetään niin ikään. Paavilaiset, protestantit ja maailmalliset omaksuvat yhtäläisesti jumalisuuden muodon ilman sen voimaa, ja tässä yhdistymisessä he näkevät suuren liikkeen maailman käännättämiseksi ja kauan odotetun tuhatvuotisen valtakunnan alkamiseksi.”

”Spiritismin kautta Saatana esiintyy ihmiskunnan hyväntekijänä, parantaen kansan sairauksia ja väittäen esittävänsä uuden ja ylevämmän uskonnollisen uskon järjestelmän; mutta samalla hän toimii tuhoajana. Hänen kiusauksensa johtavat lukemattomia perikatoon. Hillittömyys syökee järjen valtaistuimelta; aistillinen irstailu, riita ja verenvuodatus seuraavat. Saatana iloitsee sodasta, sillä se kiihottaa sielun pahimmat intohimot ja pyyhkäisee sitten iankaikkisuuteen uhrinsa paheeseen ja vereen vajonneina. Hänen tarkoituksenaan on yllyttää kansakunnat sotaan toisiaan vastaan, sillä siten hän voi kääntää kansan mielet pois valmistautumisen työstä, jotta he kestäisivät Jumalan päivänä.

”Saatana toimii myös luonnonvoimien kautta kootakseen satonsa valmistautumattomista sieluista. Hän on tutkinut luonnon laboratorioden salaisuuksia, ja hän käyttää kaiken voimansa hallitakseen luonnonvoimia siinä määrin kuin Jumala sallii. Kun hänen sallittiin vaivata Jobia, kuinka nopeasti laumat ja karja, palvelijat, talot, lapset pyyhkäistiin pois, yhden onnettomuuden seurattessa toistaan kuin silmänräpäyksessä. Jumala se on, joka suojaa luotunsa ja aidaten varjelee heidät tuhoajan vallalta. Mutta kristikunta on osoittanut halveksuntaa Jehovan lakia kohtaan; ja Herra tekee juuri niin kuin Hän on ilmoittanut tekevänsä — Hän

vetää pois siunauksensa maasta ja poistaa suojelevan huolenpitonsa niiltä, jotka kapinoivat Hänen lakiaan vastaan sekä opettavat ja pakottavat muitakin tekemään samoin. Saatanalla on vallassaan kaikki ne, joita Jumala ei erityisesti varjele. Hän suosii ja menestyttää joitakuita edistääkseen omia tarkoitusperiään, ja toisille hän tuo ahdistusta sekä johdattaa ihmiset uskomaan, että Jumala on se, joka heitä vaivaa.” Suuri taistelu, 588, 589.